

صادق‌سازی و مسأله‌ی ابتدای متافیزیکی

محسن زمانی

پژوهشگاه دانش‌های بنیادی

خلاصه:

سه مفهوم اصلی این ارائه از این قرار اند: تعهدِ صادق‌سازی (truthmaker commitment) و ابتدایِ متافیزیکی (metaphysical grounding) و اساسی بودن (fundamentality). طبقِ نظریه‌ی صادق‌سازی: تنها چیزهایی وجود دارند که به کارِ صادق‌سازی گزاره‌های صادق می‌آیند. ابتدایِ متافیزیکی رابطه‌ای تبیینی، غیرِ علی، و تحلیل‌ناپذیر است که بین موجودات، به معنی اعم کلمه، برقرار است. اساسی بودن بودن معمولاً با ابتدا تعریف می‌شود: چیزی اساسی است که بر چیزی مبتنی نباشد. من ابتدا نشان خواهم داد که با پذیرش تعهدِ صادق‌سازانه و مفیدِ ابتدا بودنِ صادق‌سازی، تنها به موجوداتِ اساسی تعهدِ وجودی خواهیم داشت؛ این یعنی باید هستی‌شناسی را تخت دانست (flat ontology). اما یکی از مقدمه‌های این استدلال اخیراً محلِ شک واقع شده است: مفیدِ ابتدا بودنِ صادق‌سازی. گریفیس (Griffith, 2014) معتقد است که ابتدایِ ملازمِ صادق‌سازی تنها نوع خاصی از ابتدا است، و از این که صدقِ گزاره‌ای بر موجودی ابتدایِ صادق‌سازانه دارد، نتیجه نمی‌شود که آن صدق بر مبنای آن موجود هم ابتدایِ صادق‌سازانه دارد. سائنز (Saenz, 2018) می‌گوید آن‌چه ابتدایِ صادق‌سازانه خوانده می‌شود با هیچ‌یک از انواع شناخته‌شده‌ی ابتدا یکی نیست و مبنایِ صدقِ گزاره‌ها، اگرچه شاملِ چیزی است که صادق‌ساز خوانده می‌شود، بیش از آن است. آدی (Audi, 2019) می‌گوید آن‌چه ابتدایِ صادق‌سازانه خوانده می‌شود برخی از ویژگی‌های منطقیِ ابتدا را ندارد: نه بازتابی است و نه تراگذری. من در این ارائه سعی می‌کنم در مقابلِ این منتقدان از آموزه‌ی مفیدِ ابتدا بودنِ صادق‌سازی دفاع کنم. در این دفاع مقید ام که دیگر مقدمه‌های استدلال من برای تخت بودنِ هستی‌شناسی به خطر نیفتند. از نتایج فرعی این دفاع این است که برخی از نظریه‌ها درباره‌ی ماهیتِ گزاره‌ها، نظریه‌ی فرگه‌ای و معناشناسیِ صادق‌سازانه، ناپذیرفتنی اند. در آخر نیز اشاره‌ای خواهم کرد که چگونه می‌توان در جهانی تخت از ابتدا سخن گفت.

زمان: دوشنبه، ۹ دی ۱۳۹۸، ساعت ۱۶ الی ۱۸

مکان: میدان شهید باهنر، پژوهشگاه دانش‌های بنیادی (مرکز تحقیقات فیزیک نظری و

ریاضیات)، پژوهشکده فلسفه تحلیلی، سالن شماره ۱